

Kendesteensbrædt, hvorved Paaflaget ikke foreulempes saameget, som ellers vilde ske ved en saa indskrænket Brede af Fortouget.

J. Rasmussen: Jeg skal dog tillade mig at bemærke, at man har Ret til at rykke Trappen ud, saa at der bliver en Alen til Bordurstenen; naar Fortouget er smalt iforveien, saa have de Ret til at rykke Trappen ud, saa at Fortouget bliver een Alen bredt.

Beutner: Den maa ikke rykkes længer ud end 18 Tommer.

Justitsministeren: Jeg kan ikke undlade med Hensyn til, hvad den ærede 4de Landsthingsmand for 8de Kred (J. Rasmussen) yttrede, at gjøre en Bemærkning. Jeg har allerede under første Behandling henledet Opmærksomheden paa, hvorledes den Commission, der har udarbejdet Loven, var sammensat, at Politidirecteuren, Stadsbygmesteren, Brandmajoren og flere af Kjøbenhavns Communalbestyrelse deri havde Sæde. Det kan ikke antages, at disse Mænd, der kende de locale Forhold i Byen bedre end maaskee de fleste af os, vilde foreslaae en Bestemmelse, der vilde medføre nogen væsentlig Ulempe. Jeg kan derfor ikke antage, at de Ulemper, der følge af Bestemmelsen i § 7, ere af den Natur, at der kan være nogen Betænkelighed ved at gaae ind derpaa. Jeg erkjender fuldt vel, at det vilde være bedre, om der kunde være en rummeligere Paaflaget; men man maa erindre, hvor smalle mange Fortoug ere, og hvor stor Gene det vilde være for Huseierne, efterat have havt Udgang til at faae Nedgangene anbragte paa Fortougene, at de skulde miste denne Ret. Det forholder sig vel, som den ærede Landsthingsmand udtalte, at dette ikke skulde gjælde de ældre Kjælberhalse, men kun de Huse, der opføres fra Nyt af; men jeg maa dog bede ham at erindre, at Loven ogsaa i en vis Maade gjælder de ældre Kjælberhalse, idet f. Ex. Gieren af et Hus, der skal opføres fra Nyt af og som tidligere har havt en saadan Kjælberhals ude paa Fortouget, vil miste den Ret, han hidtil har havt. Den ærede Landsthingsmand meente vel, at, naar Bygherren fra Begyndelsen af var forber-

redt paa, at han ikke kunde vente en saadan Tilladelse til at lægge Kjælberhalsen ude paa Fortouget, maatte han vide at finde sig deri, og at det ikke kunde antages at medføre nogen synderlig Gene for ham at lægge Nedgangen til Kjælderen inde i Huset. Men jeg maa dog holde for, at, ligesom Commissionens Medlemmer have udtalt sig for en Bestemmelse som den omhandlede, maae ogsaa de locale Autoriteter have havt Betænkelighed ved at udvide den, da de, efterat have behandlet Sagen meget nøjagtigt, ere gaaede ind paa Commissionens Forslag. Jeg troer derfor fremdeles at burde fraraade det stillede Endringsforslag. — Der var en Udtalelse fra den ærede 2den Landsthingsmand for 10de Kred (Lehmann), som jeg, da jeg forrige Gang havde Ordet, forglemte at gjøre en Bemærkning ved. Han yttrede, at hvis Frederiksberg Commune ikke fik en Bygningenslov inden en kort Tid, vilde han indbringe en Lov om disse Bygningsforhold her i Thinget. Ja, naar Frederiksberg Commune, efterat der er udgaaet en Opfordring til den om at fjerne de Ulemper, som den regellose Bebyggelse af Sognets Grunde i Stadsens Nærhed medfører, ikke vil følge en saadan Opfordring, skal jeg heller ikke have noget mod selv at fremme Sagen; men det forekommer mig at være for indgribende i Communens Rettigheder, at give en Lov om Bygningsmaaden, uden at en Cnefte af Communen har havt Leilighed til at ytre sig derom.

Lehmann: Jeg skal tillade mig at bemærke, at, naar jeg under Sagens første Behandling bestemt har udtalt mig for, at Lovens Omraade skulde bestemmes ikke efter Jurisdictionforholdene, men efter Beliggenheden og Byggeforsloene, og dog ikke har stillet Endringsforslag i den Retning, saa er det paa Grund af, at den høitærede Justitsminister gav et bestemt Tilfagn om, at en saadan Lov, der i Hovedsagen vilde komme til at stemme overeens med den nærværende, inden føie Tid skulde forelægges, men ingenlunde fordi jeg er bleven overbevist om at have havt Uret enten af hvad der er sagt i Erklæringer eller her under Discussionen. Naar det nu er anført af den høitærede Justitsminister, at Ingen i